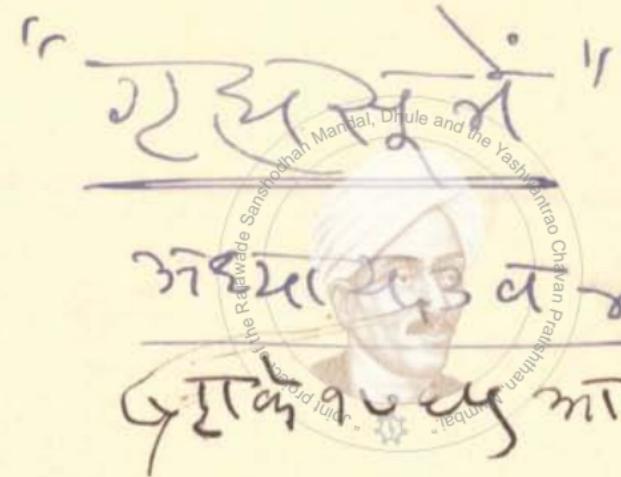

संस्कृतः

अनं ३०

वेदः

राज्यपाल

गुरुप्रसाद यशवंत चावणी

✓ ३३८२

(11)

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ ॥ अथातः पंचयज्ञो देवयज्ञो भूतयज्ञः पितृ
 यज्ञो ब्रह्मयज्ञो मनुष्ययज्ञः इति तद्यज्ञो जुडो तिसदेवयज्ञो यद्व
 ॥ उकरोति स भूतयज्ञो यति तस्यो ह हा तिसपितृयज्ञो यत्वाध्याय
 ॥ मध्यतिसब्रह्मयज्ञो यन्मनुष्ययज्ञो ह हा तिसमनुष्ययज्ञो इति ताने
 ॥ एवात् न ह रह कुर्वीत ॥ १ ॥ अथ स्वाध्याय विधि प्राग्वोदग्वाग्रा
 ॥ मा न्निष्कम्पाय आकृत्य शुचो देवो यज्ञो पवीत्याचम्पाक्षिं नवास

Prof. P. D. Lewade, Dr. S. H. Mandlik, Shole and the Yashoda Chavhan
 Department of Sanskrit, Poona, M.S.
 1970

दक्षिणां महदुपस्तीर्य प्राकृता नां तेषु प्राञ्जु खउपविश्यो यस्तं र
लाद सिणो तरौ पाणी संधाय पवित्र वंतौ विजायते पां वा एष ओ
घधीनां रसो यद्गः सरसमेवं तद्भक्तो तिथ्यावा पृथिव्योः संधि
मीक्षमाणः संभीत्यवायथावायन् मासानं मन्येत तथा युक्तो धी
यीत स्वाध्यायमें पूर्वव्याहृतयः सा वित्रीमन्वाहृपद्मो धर्चिरः
॥१॥ सवामिति तृतीयं ॥२॥ अथ स्वाध्यायमधीयीत कर्त्तव्यं जंषि ॥३॥

Joint Project on Manuscripts of the Rajawade Library, Poona, Dr. Bhau Daji Lad Library, Mumbai, and the Yashwantrao Chavan Research Institute, Mumbai.

२

यद्गारणामुकुत्यान् गाथां नागशंशा विहास पुराणानि ह्यमृताहुतिभिः

सामान्यधर्मगिरसो ब्रांम्भणानि कुत्यानुगाथानारात्रां। सीरिति
 हस्तपुराणानीतियद्वेदोधीतेष्यञ्जाहुतिभिरेवतद्वेवतास्तप
 यतियद्यज्ञं विघृताहुतिभिः यस्मानि मध्वाहुतिभियद्वेदवर्गे
 रसः सोमाहुतिभियद्वेदोधीतेष्यसः कुत्याजस्यपितॄं स्वधाउप
 क्षरं तियद्यज्ञं विघृतेष्यकुत्यायत्समानि मध्वः कुत्यायद्वेदवर्गे
 रसः सोमस्यकुत्यायद्वांम्भणानि कुत्यागाथानारात्रां सीरिति हस्त

of the Rāmāyaṇa Saṁśodha Mission, Dhaka,
Digitized by srujanika@gmail.com
Digitized by Venkateswara Paritala
Digitized by Venkateswara Paritala

(३)

युराणानीत्यमृतस्यकुत्याः सयावन्मं नेततावदधीत्यैतयापरिदधा
 तिनमोद्ब्रह्मलणेनमोञ्जस्तग्नयेनम् एषिव्येनमओषधीस्यः नमोवचेन
 मोवाचस्यतयेनमोविष्णुवेमहत्करोमीति ॥३॥ देवतास्तर्पयिति
 प्रजायति द्विभ्ना वेदोदेवाऽक्षवयः सर्वपिद्धं रांस्योकारोवषट्कारोवा
 ल्हतयः सावित्रीयज्ञाद्यावाएषिवीभंतरिक्षमहोरात्राणिसंख्याः सि
 द्धाः समुद्रानघोगिरयः श्वेत्रोषधिवनस्यतिगंधवाप्सरसोनागावयां

११३॥

११२॥

(3A)

सिगावः साध्या विप्रायक्षारक्षांसि भूतन्यिव मंतान्यथक् खयः शतवि
 नो माध्यमागत्समरो विश्वामित्रो वा मंहेहो त्रिर्भुरद्वाजो वसि षुः प्रगाथाः
 पावमान्यः कुद्रस्त्वका महासूक्ता इति प्रतीनावीती सुमंतुजे मिनिवैशं
 पायनपेलसूत्रभाष्यभारतमहाभारतधर्मोचार्यज्ञानं तिबाहविगा
 ग्यगोतमशाकत्यबा व्यमांडव्यमांडक्यागगीविचक्रवीवडवाप्राणी
 घेयीसुलभामेत्रेयीकहोङ्कोषीतकं महाकोषीतकं पैयं ग्यमहापैयं

महोददि०

१६।

सुयज्ञं सांख्याय न मैतरे यं महैतरे यं शाकलं वाक्लं सुजातक्र मौद्वा
हिं सौजा मिंशौन कमाच्छताय न येचाम्भेआचाय सिसर्वेतृष्णं त्रिति
प्रतिपुरुषं पितं स्तर्पयित्वा गृहनेत्य पद्मदाति सदृशिणा थापि विजा
यते स यदि ति षुच्छजन्ना नः जग्नो वायं यं क्रतु मधीते न ते न
हा स्य क्रतु ने षुभवतीति निज्ञाय ते तस्य द्वावन ध्यायो पदात्मा छुचि
पद्मद्वाग्मा ४॥ अथातो ध्यायो पाकरण मोषधीनां प्रादु भवि अवगेन ॥३॥

(51)
आवणस्यपैचम्पांहस्नेवाज्यभागौहुत्वाज्याहुतिर्जुहुयासाविश्रेत्रम्
गेऽग्नद्वयैमेधायैप्रज्ञायैधारणायैस्यस्यतये तु मतये द्वंदोप्यकृषिभ्य
अत्यथदधिसक्तं जुहोत्यप्रिमीवेषु रा इति मित्येकाकुबुंभरस्तर ब्रवी
दावदस्त्वं त्राकुनेभद्रमावद्गृणा नानमदग्निनाधामंतेविश्वं जुवनमधि
श्रितं गंतानोयज्ञं यद्विषयः सुद्गामियोनस्वो उरणः प्रतिचक्षविचक्षवो
ग्नेया हिमरुत्सखायतेराजन्वृतं हविरितिहृचाः समानीवआकृति

दर्शि

(६)

रित्येकातद्युंयोरावृणीमहात्येकाध्येष्यमाणोध्याप्येरन्वारधाराताभ्यो
देवताभ्योऽुत्तासोविष्टक्तंहुतादधिसक्त्वाश्रपततोमार्जनेमपरे
णाग्निप्राकूलेषुपविश्योददात्रेदसांस्तत्त्वाद्भासांजलिकृतोजपेदेष्वर्गा
व्याहतयःसावित्रींचन्निरप्यस्यवेदादिमारमेत्तथोत्सर्गेष्यमासा
नधीयीतसमावृतोब्रह्मचारिकत्वेनयथान्यायमितरेजायोपेतेवे
केप्राज्ञापत्यंतद्वाघीकमित्येतराचहसतेमध्यमादकायोग्मिताभ्योरे ॥४॥

(6A)

वतास्योन्नेनदुतापोभ्यवयंसेताएवतद्देवतास्तपेण्याचायनि
 ष्टीन्मितंश्वेतदुत्सर्जने॥५॥अथकाम्यानांस्यानेकाम्याश्रवस्ताने
 वकामानाप्नोत्यथग्याधितस्यतुर्ययक्षमगृहितस्यनामद्वाहुति
 अरुमुचामित्वाहविषाजीननायकमिलेतेनस्प्रममनोजंरुष्ट्वा
 नोरेवसवितरितिद्वास्यांयद्वगोमुदुष्ट्वमितिर्पंचमित्यरित्यमु
 पतिष्ठेनयोमराजन्कज्योर्बासखानेतिवाक्षत्वाज्ञमित्वामनोजं

ग्रालंप्रति

८१

दह्वापापकं गंधमाप्नाया स्थिस्यं दने कर्णध्वने च सुचक्षा अहम् इष्टी न्यां
 भृयासं सुवर्चमुखे न सुश्रुकणीयां मयि दक्षकं तु इति जपे हग्मनीयां
 गत्वाया उज्याजयित्वा सो उज्यं भुल्ला प्रति गृह्य चेत्यूपं वोपठत्यमुनमि
 त्विं द्वियं पुनरर्थुः पुनर्मग्ना पुनर्द्विग्नमैतुमां पुनर्ब्रह्मणमैतुमांस्वा
 ह। इमेयेधिक्षासो अप्रयोयथा स्थानमिह कर्मेतां मूर्वैश्वानरो वावधा
 नों तर्यष्ठुमेमनोत्त्वं तरमहतस्य केतुखाहेत्याज्ञाहुती ज्ञेहुयात्

॥४॥८

॥४॥८

(A) मिधौवज्जयेहा॥६॥ जव्याधितंचत्स्वपंतमादित्योभ्यस्तमिवाद्यायतो
नुपविशन्नात्रिशेषंभूत्वायेनसर्वज्ञोतिषाबाधेसेतमद्विपंचभिरादिस
मुपतिष्ठेत्ताम्युद्दियोऽन्नदक्षमश्रीतमन्। भिरुपएकमणिवाग्यतद्विसमन्
मुत्तराभिश्चतस्तमिरुपस्थानंयज्ञोपवीतीनित्योदकः संधामुपासीतवाग्य
तःसायमुत्तरापराभिमुखोन्वष्टमहर्द्वासावित्रीजपेदधर्मस्तमितेमंडलञ्जा
नक्षत्रदर्शनादेवंप्रातः प्राञ्छुखस्तिष्ठन्नामंडलदर्शनात्कयोत्तमेदगा

दिल

(६) रमुपहन्यादनुपतेद्वादेवाः कपोतहतिप्रत्यन्तु हयाज्ञपेद्वावयमुक्तापथ
स्यतद्विष्ट्यर्थं चर्यां चरिष्यं त्सं पूषवन्निदुषे तिनष्टमधिजिगमिष्टन्मस्क्रावासं
पूषन्नधनदति महांतमधानमेष्ट्रातिभयं वा ॥७॥ अथैतानुपकल
यीतसमाकर्तमानो मणिं कुंडलेवस्त्रयुगं छत्रमुपानङ्कगं दं स्वजमु
न्मर्दनमनुलेपनमाजस्तमुह्मीषामत्यालनेचाचार्यायचयद्वम्पोने
विंदेताचाययिवसमिधं तालुरेदपराजितमां दिशियदिशियस्य वृक्षस्पद्मि ॥८॥

(8A)

आद्यकामः पुष्टीकामः स्तेजस्कामो वाब्रह्मवचेसकामउपवानामुमयी
मुमयकामउपरीसमिधं हृत्वा ग्रामन्नन्त्र ब्राह्मणे भ्यः प्रदायगोदानिकं क
र्मकुर्वति लनिमंत्रां न्संनमयद्वक्षीति केन रीति श्लाभिरन्त्रिः स्वात्वायु
वं ब्रह्माणि पीवि वि सावसाथे दत्यहो नाससी आद्याश्मनस्तेजो सिच्छ
मेष्याहिति चक्षही जंजयीता श्मनस्तेजो सिश्रोत्रं मेष्याहिति कुर्वत्वेत्ता
बध्नीता नुलेपनेपाणी प्रदिप्य मुखमग्रेब्राह्मणो नुलियेद्वाहूराजं

(9)

न्तु उदरं वै स्यु उपस्थं स्वरूप सरणी विनो नारा ति स्यना रे हि भृयास
 मि ति स्वज्ञम पि बधी तन मालो का मालो ति चेद्ग्रुयः स्वगित्यभिधापद्म
 तदे वा नां प्रति छेस्थः सर्वतो ग्रापात मि त्क पान हावा याय दिव क्षु
 द्या आसी ति द्वि त्रमा दत्ते वे पुरस्मि वा स्य यो सि सर्वतो माया हि ति
 वै णवं दं उं मायुष्य मि ति स्वक्तन माणि कंटे प्रति मुच्चो धीर्वं कला
 ति उं स्मि धमा द्यात् ॥८॥ स्मृतं नि दाच विद्या च अद्वा प्रशाच ॥९॥

(9A)

पंचमीरष्टस्तुमधीतंचकृतंसत्यंश्रुतंव्रतं ॥ यदग्रेसोऽस्यसप्तजापति
 कस्यसक्रविकस्यसक्रविराजन्यस्यसपितृकस्यसपितूराजन्यस्यस
 मनुष्यस्यसमनुष्वराजन्यस्यसाकाशास्यसातीकाशस्यसान्त्वकाशा
 स्यसप्रतीकाशस्यसदेवगुणस्यसगंधिर्विष्वरस्कस्यसहारण्ये
 अथपश्चुभिग्रभिश्चयन्मात्मनञ्चलनिवृत्तंतम्भेसर्वव्रतमिदम्
 हमग्रेसर्वव्रतोभवामिस्वाहेति मभाग्रेवर्चद्वितिप्रत्यचं सनिधो

(१०)

भ्राद्याघैनं पूजयिष्यते भवं ति तवैतां रात्रीं वसेद्विद्यां ते गुहमधे ने निमं
 अहता नुज्ञात स्यवास्त्रा नंतर स्यैता निव्रता नि भवं ति न नक्तं स्वायो न न ग्रंस्वाय
 न न मः रायी त न न मां स्त्रियम् इते न य न मैथुन द्विष्टि ति न धावे न वृक्षमारे
 हेन्न कूपमवरो हेन बाहुभ्यां न हीं तरे न संज्ञाय मम्याम द्येत महै शूतं स्वा
 त को भवती ति विज्ञायते ॥१॥ गुरवे प्रद्वयम्प्राणो नाम प्रद्वुरीते दं वत्स्यामो भ्रो
 ॥१॥ इस्कौचैर्द्वानामः प्राणापानयो ठपांश्चामंडे दिंद्रुरिभिरिति चातो वृक्षो जप ॥१॥

(10A)

तिप्राणापानयीरुव्यचालयाप्रपदेवायस्वित्रेपरिदानीत्मवंचसमा
प्योप्राक्सस्तीतित्रिपित्वामहित्रीणामि॒यनुमंच्यैवमति॒स्वस्यनकु॒त्तम्भिन्द्यं
भवतीविज्ञायतेवयसाममनोऽग्नायाचःअत्वाकनिक्रद्जनुषंप्रज्ञुवाणइति॒स
केजपेद्वीवाचमजनयंतदेवाङ्गतिचल्लिम्नुतंगर्त्तसरंयुवानमिति॒मृगस्म
यस्यादित्रोविभीयावैत्मादानां॒द्विष्टुल्लुकमुश्यतःप्रदीप्तंप्रत्यस्येन्मंथंवा
प्रसव्यमालोज्जाभयंमित्रावरुणामत्यमस्त्वचिष्ठारांकु॒दहतंप्रतीत्यमारा

द्य२

(11)

तारं मा प्रतिष्ठां विदं तु मिथो भिं ना उ म सं तु मृत्यु मि ति सं सृष्टं धन मु न
 यं समा कृत मि ति मं धर्मं चं करोति ॥१०॥ स वे तो भेया दना ज्ञाता दृष्टा वा
 ज्या हुती जुहुया त्यथि वी वृता सा गिना वृत्त या वृत्ते या व अर्यि स्मा
 भृया द्वि भेमि तद्वारये स्वाहा उतं तसि वृत्ते तद्वायु ना वृत्तं ते नवृत्ते नवृत्ते
 य स्मा भृया द्वि भेमि तद्वारये स्वाहा ॥ द्वि वृत्ता सा दिव्ये नवृत्त या वृत्त या व
 अर्यि स्मा भृया द्वि भेमि तद्वार ॥ दिशो वृत्ता स्ता अवं द्रम सा वृत्ता स्ता भिर्व
 ॥११॥ ॥१२॥

(111)

ताभिर्बत्रीभिर्यस्माभूया॥ अयोवृतास्तावरुणेनवृतास्ताभिर्वैताभि
 वैत्रीभिर्यस्माभू॥ प्रजावृतास्ताप्राणेनवृतास्ताभिर्वैताभिर्यै॥
 वेदावृतास्तेषुदोभिर्वैतास्तेषुवैत्रीभिर्यस्माभू॥ सर्ववृतंतद्वृष्णावृतंतेन
 वृतेनवत्रेणयस्माभूयाद्विभेनितद्वायेवक्त्यधायराजितायांहित्यव
 स्थायस्वस्यत्रेयंजपतियतद्वंभयामहितिचसूक्तशेषं॥ ११॥ संग्रामे
 समुपोक्तेराजानंसंनाहयेदात्माष्वमिंतरेधीतिपञ्चाद्रथस्यावस्थय

(१३) जीमूतस्येवमवतिप्रभृतीकमितिकवचंप्रयच्छेदुत्तरयाभनुकृतरांवाच
येत्खयंचनुधीजपेत्यंचम्येषुधिंप्रदेषभिप्रवर्तमानेषुधीसमम्या
नष्टमीमिष्टनवेष्टमाणेवाचयत्यहिरिवोम्बोगेःपर्येतिबाहुमितितलं
नत्थमानमध्येनसारयमाणमुपारत्याभीवर्त्तवाचयतिप्रयोनांमित्रा
वरुणेतिच्छैजयेनमन्वीक्षेतप्रतिरथशाससौपर्णःप्रधारयन्तुम
॥१३॥ धुनोघृतस्येतत्सौपर्णसर्वाद्विशेषोनुपरीयायाहादियमौशन ॥१३॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com